

الأمم المتحدة

EP

Distr.

GENERAL

UNEP/OzL.Pro/ExCom/60/4
8 March 2010

برنامج الأمم المتحدة للبيئة

ARABIC
ORIGINAL: ENGLISH

اللجنة التنفيذية للصندوق المتعدد الأطراف
لتنفيذ بروتوكول مونتريال
الاجتماع السادس
مونتريال، 12–15 أبريل/نيسان 2010

مساهمات الاتحاد الروسي المستحقة للصندوق المتعدد الأطراف (المقرر 54/59)

المعلومات الأساسية

1- بلغ إجمالي مساهمات الاتحاد الروسي غير المسددة إلى الصندوق المتعدد الأطراف 225 131 103 دولاراً أمريكياً حتى 5 مارس/آذار 2010. ويشير ذلك إلى عدم سداد الاتحاد الروسي لأي مساهمات للصندوق منذ إنشائه. وفي الاجتماع الأخير المعقود في ميناء غالب، مصر، تم تناول مسألة مساهمات الاتحاد الروسي المستحقة للصندوق المتعدد الأطراف تحت بند "شؤون أخرى". ولدى عرضها هذه المسألة، أشارت كبرى الموظفين إلى أنها ناقشت مسألة عدم سداد الاتحاد الروسي للمساهمات إلى الصندوق مع مثل الاتحاد الروسي في الاجتماع السادس عشر للأطراف المعقود في عام 2004 في براغ، الجمهورية التشيكية. ثم قدمت بعد ذلك تقريراً إلى الاجتماع الرابع والأربعين للجنة التنفيذية، المعقود أيضاً في براغ يفيد بأن التأخير في اتخاذ قرار بشأن سداد مساهمات البلد للصندوق يعود إلى إعادة تنظيم المسؤوليات الوزارية داخل الحكومة. ونتيجة لذلك، قررت اللجنة التنفيذية أن تطلب في ذلك الاجتماع إلى الأمانة أن تتصل بحكومة الاتحاد الروسي بشأن مسألة مساهماته. وأرسلت كبيرة الموظفين بعد ذلك عدة رسائل إلى حكومة الاتحاد الروسي في 14 يناير/كانون الثاني 2005، و19 أغسطس/أب 2005، و16 ديسمبر/كانون الأول 2005، و13 فبراير/شباط 2006 و12 يناير/كانون الثاني 2009. كما أنها عقدت اجتماعات ثنائية مع مثل الاتحاد الروسي خلال اجتماعات الأطراف واجتماعات الفريق العامل المفتوح العضوية.

-2 وأشار رد الاتحاد الروسي على آخر رسالة وجهتها كبيرة الموظفين، والذان عُمما على الاجتماع التاسع والخمسين للجنة التنفيذية في الوثيقة UNEP/OzL.Pro/ExCom/59/Inf.3، إلى أن شطب المتأخرات المستحقة من المساهمات للصندوق، بأي شكل من الأشكال، قد يكون له تأثيراً على اعتماد قرار إيجابي من قبل وزير المالية الروسي فيما يتعلق بسداد المساهمات الحالية للاتحاد الروسي للصندوق المتعدد الأطراف لتنفيذ بروتوكول مونتريال. وخلال الاجتماع التاسع والخمسين، قالت كبيرة الموظفين إن الأمانة ترحب بتوجيهات من اللجنة التنفيذية بشأن كيفية المضي قدماً بهذه المسألة.

-3 ورأى أحد الأعضاء أن المسألة لا ينبغي أن تتناولها اللجنة التنفيذية فحسب، بل أيضاً الأطراف، في حين اقترح عضو آخر، مشيراً إلى أن رد الاتحاد الروسي وصل متاخراً إلى علم الأعضاء مما لم يسمح لهم من الحصول على توجيهات من عواصمهم، تأجيل نظر اللجنة في هذه المسألة حتى الاجتماع الستين، بغية اتخاذ قرار في ذلك الوقت بشأن ما إذا كانت هذه المسألة من المسائل التي ينظر فيها المجتمع الستين. وعقب إجراء مناقشة، قررت اللجنة التنفيذية أن تطلب إلى الأمانة أن تضع مسألة مساهمات الاتحاد الروسي المستحقة للصندوق المتعدد الأطراف على جدول الأعمال كي تنظر فيها اللجنة في اجتماعها الستين. ولذلك، أعيد إصدار الوثيقة UNEP/OzL.Pro/ExCom/59/Inf.3 متابعة للمقرر 54/59 وهي ملحقة بوصفها المرفق الأول بهذه الوثيقة فيما ينظر فيها أعضاء اللجنة التنفيذية.

-4 وبناءً على طلب الأمانة، أكد أمين الخزانة عدم وجود حالة أخرى لم تسدد فيها مساهمات الاتحاد الروسي إلى اتفاق من الاتفاقيات البيئية المتعددة الأطراف منذ إنشائها. وإضافة إلى ذلك، لا يوجد مثال لاتفاق متعدد الأطراف تراكم فيه لطرف ما ديون تم التنازل عنها أو شطبها. وأرسل أمين الخزانة آخر فاتورة ورسالة تذكير إلى الاتحاد الروسي في 13 يناير/كانون الثاني 2010. وُرسل جميع رسائل التذكير إلى الأطراف التي لم تسدد تعهدهاتها المستحقة ثلاثة مرات كل عام. وسيتم إرسال رسالتين تذكيريتين إضافيتين إلى الاتحاد الروسي خلال عام 2010 إذا لم يسدد إجمالي المبلغ خلال هذا العام.

الوصيات

-5 قد ترغب اللجنة التنفيذية في أن:

- (أ) تحيط علماً بالوثيقة UNEP/OzL.Pro/ExCom/60/4 والمرفق الأول؛
- (ب) تطلب إلى كبيرة الموظفين الرد على رسالة حكومة الاتحاد الروسي ونقل آراء اللجنة التنفيذية بشأن مساهمات الاتحاد الروسي المستحقة لمدة طويلة حسبما أعرب عن ذلك في الاجتماع الستين؛
- (ج) تنظر فيما إذا كانت ستتحمل مسألة مساهمات الاتحاد الروسي المستحقة للصندوق المتعدد الأطراف فيما ينظر فيها الاجتماع القادم للفريق العامل المفتوح العضوية و/أو الاجتماع الثاني والعشرين للأطراف في بروتوكول مونتريال.

MULTILATERAL FUND
FOR THE IMPLEMENTATION OF THE MONTREAL PROTOCOL

Secretariat

26 October 2009

Sir,

I wish to acknowledge receipt of your letter of 14 April 2009 pertaining to the issue of the payment of the contribution of the Government of the Russian Federation to the Multilateral Fund for the Implementation of the Montreal Protocol.

Through this letter, I would like to inform you that I had informal consultations with the Russian delegation during the last Open-ended Working Group meeting in Geneva in July 2009 to obtain further clarifications on this issue. As a result, the Secretariat is bringing the content of your letter to the attention of the 59th Meeting of the Executive Committee, scheduled to take place in Port Ghalib, Egypt 10-14 November 2009.

The Secretariat avails itself of this opportunity to renew to the Government of the Russian Federation the expression of its highest consideration.

Maria Nolan
Chief Officer

Mr. Stanislav Ananyev
Deputy Minister
Ministry of Natural Resources
and Environment of the Russian Federation
4/6, B. Grouzinskaya str.
Moscow, D-242, GSP-5, 123995
Russian Federation

[LETTERHEAD OF THE MINISTRY OF NATURAL RESOURCES AND ENVIRONMENT OF THE RUSSIAN FEDERATION] 14 April 2009

M. Nolan
Head of the Secretariat
Multilateral Fund for the Implementation
Of the Montreal Protocol on Ozone Depleting Substances

Dear Ms. Nolan,

In response to your letter of 12 January 2009 pertaining to the issue of payment of contributions of the Russian Federation Government to the Multilateral Fund for the Implementation of the Montreal Protocol on ozone depleting substances I would like to convey the following.

As is known, the Montreal Protocol was ratified by the Union of Soviet Socialist Republics (USSR) in 1988. The London amendment to the Montreal Protocol was adopted in June 1990 and became the basis for the establishment of the Multilateral Fund for the Implementation of the Montreal Protocol on ozone depleting substances and, in particular, for providing financial and technical assistance to the developing countries in achieving the goals of the Montreal Protocol. The London amendment was ratified by the USSR in 1991. It should be pointed out that at the time the issue of ratifying the London amendment was considered, the USSR proceeded from the assumption that the contribution to the budget of the Multilateral Fund would be made exclusively by way of rendering technical assistance and transferring the advanced ozone-safe technologies that were then available in the USSR to the developing countries. It was assumed that the contribution of the USSR would be made in non-cash form and as part of bilateral cooperation, as per Article 10.6 of the Montreal Protocol for the Parties not covered by paragraph 1 of Article 1 (developed countries).

However, in August 1991 well-known political developments took place in the USSR which resulted in the disintegration of the country. The USSR ceased to exist on 26 December 1991, and the economic potential throughout the entire post-Soviet space became significantly weaker, which made it impossible to start the implementation of the technical assistance plans for the developing countries within the framework of the Multilateral Fund.

The President of the Russian Federation in his letter of 24 December 1991 informed the UN Secretary General that the Russian Federation as a newly established state would assume the USSR membership in the UN Security Council and all other UN agencies (UNEP received the note in this regard on 31 December 1991).

Based on this premise, the RF Government started the implementation of its obligations under the Montreal Protocol within its jurisdiction. In the period that has elapsed (since 1992) Russia has conducted multifaceted activities aimed at stopping the production of ozone-depleting substances regulated by the Montreal Protocol and a stage-by-stage transition to the substances allowed for the use in industry.

All of these measures were undertaken in a very difficult economic and financial situation in the country, with the 1998 default and its catastrophic consequences. As a result of the efforts on the part of the Russian Government, by 2001 the production of ozone-depleting substances included in the A and B lists of the Montreal Protocol was stopped completely, which required significant additional spending estimated at a total of 0.3 billion USD. It is obvious that against the background of constant deficit of funds and the multitude of tasks facing the country the solution of which was vital for the RF Government the issue of rendering assistance to other countries became quite irrelevant.

Nevertheless, Russia which was from its inception a country with a transition economy (note: from the viewpoint of its economic potential the Russian Federation of the 1990ies was much closer to the developing countries than to the developed ones) as a Party not categorized as operating under Article 5 paragraph 1 of the Montreal Protocol had to pay considerable amounts, as per Article 10.6 of the Montreal Protocol, to the Multilateral Fund, the same way as the industrialized countries, in accordance with the annual dues which in 1994 and 1995 amounted to 11.7 million

USD. By 2009 the total arrears in contributions assessed on the Russian Federation were in excess of 100 million USD. The payment of such an amount for assisting the developing countries in the framework of the Montreal Protocol is a rather daunting task for any country, even an industrialized one.

Pursuant to the obligations of the Russian Federation under the Montreal Protocol the RF Government has repeatedly instructed the RF Ministry of Finance (Minfin of Russia) to examine the possibility of paying the arrears to the Multilateral Fund. Unfortunately, the justifications presented to the Minfin of Russia for allocating such funds from the budget were insufficient for a positive resolution of the issue. The situation with regard to paying the debt and/or the assessed contribution for 2009 in the amount of 1.94 million USD became even more acute at the beginning of the year due to the environment of the global financial and economic crisis and the resulting significant deficit in the Russian Federation budget.

The outcome of the consultations held with the Minfin of Russia in the course of preparing this response does not give us grounds to hope that the payment of the contribution to the Multilateral Fund could start in 2010.

In this connection the Russian Federation Ministry of Finance recommended that we should revisit this issue at a later date. Additionally, it should be pointed out that the writing off, in any form, of the accrued arrears in the contributions to the Multilateral Fund could have a considerable effect on the adoption of a positive decision by the Minfin of Russia with regard to the payment of the current contributions of the Russian Federation to the Multilateral Fund of the Montreal Protocol.

Dear Ms. Nolan, please accept the assurances of my highest consideration.

[signed]

МИНИСТЕРСТВО
ПРИРОДНЫХ РЕСУРСОВ
И ЭКОЛОГИИ
РОССИЙСКОЙ ФЕДЕРАЦИИ

MINISTRY
OF NATURAL RESOURCES
AND ENVIRONMENT
OF THE RUSSIAN FEDERATION

123995, Москва, Д-242, ГСП-5,
ул. Б. Грузинская, 4/6.
Тел. +7(499) 252-03-00.
Факс: +7(495) 254-82-83, +7(499) 252-67-47.
E-mail: admin@mnr.gov.ru

4/6, B. Gruzinskaya str.
Moscow, D-242, GSP-5, 123995.
Phone +7 (499) 252-03-00.
Fax: +7 (495) 254-82-83, +7 (499) 252-67-47.
E-mail: admin@mnr.gov.ru

14 апреля 2009 г.

М. Нолан
Руководителю Секретариата
Многостороннего фонда для осуществления
Монреальского протокола по веществам,
разрушающим озоновый слой

Уважаемая г-жа Нолан!

В связи с Вашим письмом от 12 января 2009 года по вопросу уплаты взносов Правительства Российской Федерации в Многосторонний фонд для осуществления Монреальского протокола по веществам, разрушающим озоновый слой, я хотел бы сообщить следующее.

Как известно, Монреальский протокол был ратифицирован Союзом Советских Социалистических Республик (СССР) в 1988 году. Лондонская поправка к Монреальному протоколу была принята в июне 1990 года и явилась основанием для учреждения Многостороннего фонда для осуществления Монреальского протокола по веществам, разрушающим озоновый слой, и, в частности, для оказания финансовой и технической помощи развивающимся странам в достижении целей Монреального протокола. Лондонская поправка была ратифицирована СССР в 1991 году. Следует особо подчеркнуть, что при рассмотрении вопроса о ратификации Лондонской поправки в СССР исходили из того, что взнос в бюджет Многостороннего фонда будет осуществляться исключительно путем оказания технической помощи и передачи имевшихся на тот момент в СССР передовых озонобезопасных технологий развивающимся странам. Предполагалось, что взнос СССР будет осуществляться в неденежной форме и в рамках двустороннего сотрудничества, что предусмотрено статьей 10.6 Монреального протокола для Сторон, не подпадающих под параграф 1 статьи 5 (развитые страны).

Однако в августе 1991 года в СССР произошли известные политические события, спровоцировавшие распад страны, прекращение существования СССР 26 декабря 1991 года и существенное ослабление экономического потенциала на всем постсоветском пространстве, что привело к невозможности начать реализацию планов по оказанию технической помощи развивающимся странам в рамках Многостороннего фонда.

Президент Российской Федерации своим письмом от 24 декабря 1991 года проинформировал Генерального секретаря ООН о том, что Российская Федерация как вновь возникшее государство будет продолжать членство СССР в Совете Безопасности ООН и всех других органах ООН (нота об этом в ЮНЕП была получена 31 декабря 1991 года).

Исходя из этого, Правительство Российской Федерации приступило к реализации своих обязательств по Монреальному протоколу в пределах своей юрисдикции. За прошедший период (начиная с 1992 года) в России была осуществлена многоплановая деятельность по прекращению производства озоноразрушающих веществ, регулируемых Монреальным протоколом, и поэтапному переходу промышленности на вещества, разрешенные к использованию.

Все это осуществлялось на фоне очень сложной экономической и финансовой ситуации в стране, дефолта 1998 года и его катастрофических последствий. В результате усилий Правительства Российской Федерации к 2001 году было полностью прекращено производство озоноразрушающих веществ списка А и В к Монреальному протоколу, что потребовало больших дополнительных затрат, оцениваемых в общей сложности в 0,3 млрд долл. США. Очевидно, что в условиях хронического дефицита средств при многообразии задач, решение которых было жизненно важным для Правительства Российской Федерации, вопрос оказания помощи другим странам утратил свою актуальность.

Тем не менее Россия, являясь с самого начала своего существования страной с переходной экономикой (примечание: по экономическому потенциалу Российской Федерации 1990-х годов оказалась гораздо ближе к ведущим развивающимся странам, чем к развитым), как Сторона, не относящаяся к параграфу 1 статьи 5 Монреального протокола, должна была согласно статье 10.6 Монреального протокола вносить наравне с развитыми странами в Многосторонний фонд значительные суммы в соответствии с начисляемыми ежегодными взносами, достигавшими в 1994 и 1995 годах 11,7 млн. долл. США. К 2009 году общая задолженность по начисленным взносам Российской Федерации уже превысила 100 млн. долл. США. Выплата такой суммы для оказания помощи развивающимся странам в рамках Монреального протокола является весьма трудноразрешимой задачей для любой страны даже с развитой экономикой.

Исходя из обязательств Российской Федерации по Монреальному протоколу, Правительство Российской Федерации неоднократно поручало

Министерству финансов Российской Федерации (Минфин России) рассмотреть возможность уплаты задолженности по взносам в Многосторонний фонд. К сожалению, представленные в Минфин России обоснования выделения таких средств из бюджета оказались недостаточными для положительного решения этого вопроса. Ситуация с уплатой задолженности и/или начисленного взноса за 2009 год в размере 1,94 млн. долл. США ещё более усугубилась в начале этого года на фоне мирового финансово-экономического кризиса и возникшего вследствие этого значительного дефицита бюджета Российской Федерации.

Проведенные в рамках подготовки настоящего ответа консультации с Минфином России не оставляют надежд на то, что уплата взноса в Многосторонний фонд может начаться в 2010 году.

В связи с вышеизложенным Минфин России рекомендовал вернуться к рассмотрению этого вопроса позднее. При этом следует отметить, что списание в любом виде накопившейся задолженности по уплате взносов Российской Федерации в Многосторонний фонд могло бы оказать существенное влияние на принятие Минфином России положительного решения по вопросу об уплате текущих взносов Российской Федерации в Многосторонний фонд Монреальского протокола.

Примите, г-жа Нолан, уверения в моем совершенном уважении.

Станислав Ананьев
Заместитель Министра